

Forholdene og en Mening om, hvad der kan gaae det hele og sælles og derigennem ogsaa Fiskeribefolkningen, er det netop gennem en nøje Vejning og Sigtning af de lokale Interesser, man kommer til Erkendelse af, hvad der i Virkeligheden gavner det sælles. Jeg er altsaa enig med den højtærede Minister i, at man ikke maa se for nævert paa den Sag; men jeg synes at være noget i Uenighed med den højtærede Minister, naar det drejer sig om, ad hvilke Veje og med hvilke Midler man skal skaffe sig Indseende i, hvad der gavner det sælles. Der er fra flere forskellige Sider her i Salen fremkommet Anthyndinger af, at der kunde ønskes Medvirkning af dygtige Fiskere ude fra forskellige Egne af Landet. Jeg hører selv til dem der tro, at dette vilde have sin store Betydning netop over for den overordentlig store Usagkundskab, som der paa dette Omraade er her i Tinget. Jeg tror, at det vil have sin store gavnlige Betydning. Men det synes mig — jeg har ikke den højtærede Ministers Ord liggende for mig, men jeg fik det Indtryk — at den højtærede Minister i Gaar meget vilde modsætte sig dette Ønske. Jeg synes, som sagt, at dette kunde være ret uansteligt, thi hvor megen Uenighed der end er inden for Fiskernes Kredse med Hensyn til, hvordan en Fiskerilov skal formes, tvivler jeg dog ikke om, at Lovgivningsmagten med god Vilje vil kunne drage en nyttig Være ogsaa ud af disse Modsætninger. Den højtærede Minister anførte for at skitserer den store Uenighed, at der har været nedsat et Udvalg af fiskerikyndige Mænd, men at Uenigheden i dette Udvalg endogsaa var saa stor, at de ikke kunde enes om at vælge en Ordfører. Ja, det tror jeg meget gerne. Det er kun den Være, man ogsaa har kunnet drage ud af de Forhandlinger, der have været førte her i disse Dage. En saadan Uenighed er der, det er ganske sikkert; men jeg vil dog paa ny henstille og bede den højtærede Minister overveje, om der ikke alligevel ligger noget i dette, at det kunde være gavnligt her, hvor man staar over for Forhold, hvormed for en stor Del i alt Fald de enkelte Medlemmer ere aldeles ukendte, at saa Dplysning af de Mænd, som ved deres daglige Færden i Fiskerigeringen have erhvervet sig stor Indsigt og rig Erfaring. Jeg tror nemlig, at man, da det gælder om at danne sig et Overblik over, hvad der gavner det hele og sælles, netop allerstærkest vilde kunne naa dette Maal gennem disse Dplysninger. Jeg skal altsaa ikke absolut udtale noget bestemt Ønske om at saa en saadan Kommission nedsat, men kun sige mit Ønske til flere foregaaende Taleres, der

have udtalt sig i samme Retning som jeg, idet jeg beder den højtærede Minister og de ærede Medlemmer at tage under Overvejelse, om der alligevel ikke er noget i dette Ønske. Det gaar mig, som det gif det ærede Medlem fra Bælum (S. Jensen), at Størsteparten af det, jeg ønskede at omtale, allerede er omtalt af de ærede Talere, der have haft Ordet før mig. Jeg kan derfor blot indskrænke mig til at gøre en enkelt Henstilling til den højtærede Minister. Naar vi nu altsaa staa over for Spørgsmaalet om at afslutte en Overenskomst, en Konvention med Sverige angaaende Ordningen af Fredningsbestemmelserne i de Fiskefarvande, som adskille de to Lande, forekommer det mig meget naturligt, at det Spørgsmaal trænger sig frem, om det ikke ogsaa kunde være paa Tide at træffe lignende Foranstaltninger med Hensyn til det Fiskefarvand, som adskiller os fra Tyskland. Jeg tænker dermed paa det Fiskefarvand, som ligger ved den sydlige og sydvestlige Del af Fyn. Saavidt mig bekendt, have Tyskerne jo ingen Maalbestemmelser, ingen Bestemmelser om Undermaalsfisk, og man har da det ret absurde Tilfælde, at tyske og danske Fiskere kunne ligge Side om Side og fiske derne, og at de danske Fiskere maa udfaste al den Fangst, som ikke svarer til Maalet, medens Tyskerne kunne drage i Land med alt det, de indbjerger. Naar Talen er om Fredningsbestemmelser og Fredningsbestemmelseres Uanstelighed, synes jeg, at der var et Punkt, hvorpaa man burde have sin Opmærksomhed henvendt. Jeg vil derfor tillade mig at henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed derpaa, eller, hvis den højtærede Minister allerede skulde have haft Syn paa dette Forhold og mulig allerede have gjort indledende Skridt for at høre paa denne, efter min Formening, store Urimelighed, henstille, om den højtærede Minister saa ikke vil udtale sig derom.

Th. Nielsen: Jeg erkender, at Forhandlingen om denne Sag i Grunden er udtømt her i Salen. Det væsentligste, som kan siges her efter den Sagkundskab, som vi have, er vistnok sagt. Det eneste Medlem, som kan tale med nogen Sagkundskab herom, er vel nærmest det ærede Medlem for Listed Amts 2den Valgkreds (Trolle); alle vi andre komme jo tit tilbage til, at saaledes have de Fiskere sagt, som vi have talt med; de fleste af os have vor Viden paa anden Haand. Naar jeg desuagtet har ønsket at sige et Par Ord om denne Sag, skulde det være til Fordel for den omtalte Fiskerikommission. Det er ikke, fordi jeg er nogen særlig Ynder af Kommissioner i al Almindelighed, men